

[Jørgen Jørgensen (Løjre).]

Til udenrigsministeren vil jeg gerne sige, at jeg tog ikke al den venlighed tilbage, jeg havde vist ham, kun en del af den. Det, der overraskede mig, var, at den højtærede udenrigsminister meget stærkt understregede, at den nuværende regering fulgte den tidligere regerings politik på det udenrigspolitiske område. Jeg mente, at det standpunkt, regeringen tog til spørgsmålet om baser, var udtryk for en nyorientering og et andet standpunkt end den tidligere regerings. Jeg mente, at visse ting i den højtærede udenrigsministers tale tydede på, at man også i det tyske spørgsmål ville søge den nyorientering, som kan blive en nødvendighed, hvis man vil ud af det dødvande, man befinder sig i, og jeg beklager det, hvis ministeren vil lukke af for en sådan nyorientering.

Jeg sporede en nyorientering, og det var derfor, jeg viste ministeren denne venlighed, for jeg anser det for uhyre vigtigt at komme længere frem med hensyn til Tysklandsproblemet; men jeg har ikke taget alt tilbage endnu. Jeg vil afvente ministerens reaktion i den kommende tid, før jeg tager standpunkt til, hvor meget jeg skal tage tilbage.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Den højtærede udenrigsminister erklærer nu med fornyet patos, at det, der er det springende punkt, hvad Tyskland angår, er frie valg. Skal der være frie valg eller ikke frie valg, det er det, der skiller os — det er ikke spørgsmålet om Tysklands genoprustning. Men udenrigsministeren tager fejl. At der skal være frie valg, er alle enige om. Hvornår de frie valg skal være, under hvilke omstændigheder, hvorledes proceduren skal være ved Tysklands genforening, det kan man forhandle om. Det, der er det alvorlige, er dette spørgsmål: Skal Tyskland have lov til at opruste igen og blive en militærmagt, og skal Tyskland have lov til at gå i militæralliance med nogen af de magter, det var i krig med under den sidste verdenskrig? Det er spørgsmålet, det er det, man skal tage stilling til, det er det, der er det afgørende. Det er så uendelig ligetil. Udenrigsministeren ved det, alle ved det. Sovjetunionen har erklæret og har

god grund til at erklære, at man ikke går med til nogen ordning, der indeholder en tysk genoprustning, som betyder, at Tyskland igen bliver en stærk militærmagt. Hvis man fra anden side, eventuelt støttet af Danmark — men jeg vover endnu at tro, at Danmark reviderer sit standpunkt — fastholder, at man vil et oprustet Vesttyskland, så vil dette forslag naturligvis strande. Det vil være en ulykke, hvis dette sker, men jeg hører også til dem, der tror, at der er mulighed for en udvikling i den rigtige retning, uanset hvordan det ser ud i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Alsing Andersen: Til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Løjre) vil jeg blot sige, at vi ikke vil glemme, at Vesttyskland er afrustet i dette øjeblik. Alligevel er det en kendsgerning, at Østtyskland er meget kraftigt oprustet og under kraftig oprustning, og jeg vil da gerne spørge det ærede medlem: Tror det ærede medlem virkelig, at man ved en fortsat afrustning af Vesttyskland kunne standse oprustningen i Østtyskland, måske endda fremkalde en afrustning også i Østtyskland? Jeg ved ikke, om det ærede medlem er så optimistisk. Jeg tror det ikke; tror det ærede medlem virkelig det?

Udenrigsministeren (H. C. Hansen): Vedrørende både det ærede medlem hr. Aksel Larsens og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Løjre)s bemærkninger skal jeg henvise til sp. 3530 i fortrykket, hvor jeg udtaler, at på trods af de åbenbare vanskeligheder, der består for Vesten, må det alligevel være berettiget at fremføre den betragtning, at en afgørende ændring i Sovjetunionens politik — vel at mærke en sådan afgørende ændring, der er udtrykt i håndgribelige, praktiske resultater — også kunne medføre en revision af tanken om Europahæren.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen skal ikke snakke sig forbi dette: Det, det drejer sig om, er: Vil Sovjetunionen medvirke til på demokratiske, frie valgs grund at skabe mulighed for et forenet Tyskland? Vil den det, eller er de frie valg, hvad vi må formode, i det ærede medlems opfattelse den form for valg, som vi har set så mange andre